

Pepe Rubianes: mestre de l'humor

“Se m'acaba el temps i cal cedir-ne el lloc./Així és la cosa». Són els versos que d'una forma quasi premonitòria escrivia Pepe Rubianes en el 2006, des d'Etiòpia, perquè a Àfrica havia trobat eixe espai sense fronteres per a un esperit lliure com ell. Perquè Rubianes tenia molt de trobador, veure'l sobre l'escenari era submergir-se en l'humor, aprendre a riure's d'un mateix casant la intel·ligència i la sensibilitat.

Perquè ell feia monòlegs abans que estos es posaren de moda. La seua mirada sempre era crítica sobre el món que li havia tocat viure, en el seu llibre 'Me'n vaig' deia: «Hui, els polítics en general,

pel que pareix, només han de llegir a l'estiu. Antonio Machado deia que el nivell cultural era indispensable per al progrés. Actualment, el poble espanyol és culturalment pobre (...). A més, està la sobrevaloració dels diners. És l'objecte final de la vida. La cultura no interessa».

Ara, eixa cultura...ha perdut un dels seus hòmens. Perquè, com ell va escriure, «així és la cosa. Així de simple/cal començar a fer/l'equipatge: el vell tren espera,/sempre espera».

Extracte de l'article de Pedro Antonio Assaone. Escriptor (Elcomerciodigital.com)

Pepe Rubianes va ser un actor i director de teatre espanyol, d'origen gallec i establert a Catalunya des de la seua infància, especialitzat en mim, imitacions i monòlegs. Va destacar per la seua ironia, el seu àcid sentit de l'humor i la incontenible verborrea esguitada de paraules malsonants...

En els noranta va multiplicar el seu èxit gràcies al boom de la sèrie de televisió «Makinavaja» adaptació d'una coneguda tira còmica del dibuixant Iván...

En el seu currículum també brillen les seues col·laboracions amb diferents companyies com Els Joglars o Dagoll Dagom. Al gener del 2008 va presentar La sonrisa etiòpe.

A l'abril del 2008 li va ser diagnosticat un càncer de pulmó que el va mantindre fora dels escenaris i que finalment li va ocasionar la mort en el matí del dia 1 de març del 2009.

Extractes de l'article de Maria Güel en abc.es i de Wikipedia l'enciclopèdia lliure

Pepe, amb la seua herència de rialles, ens ha fet milionaris. No de diners. És millor. Es tracta de la comèdia en estat pur que hui despedix el mestre. Esperem estar a la teua altura, Pepe. I crida quan arribes, deixa de fumar i guarda'm un seient al teu costat. Jo vull veure el juí final amb tu, partint-me el cul.

Extracte de l'article d'Andreu Buenafuente: "el hombre libre" en el periodico.com

